

ΤΗ ΙΓ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως (335) καὶ προεόρτιος τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κορνηλίου ἔκαντοτάρχου (α' αἰ.). Τεροθέου δσίου ἐκ Καλαμῶν (†1745).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο ιερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἅγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὅδατα. Άπο ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὃς ἐφύτευσας. Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Εποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, δὲν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλω τῷ Θεῷ μου ἔως ὅπαρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοι, ὕστε μὴ ὅπαρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

*Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.*

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ ἴδιόμελα τῶν Ἐγκαινίων γ', καὶ τοῦ Ἅγιου προσόμοια γ'.

Τίχος Πα

N ^{Πα} ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε

ει σα α α κου ου σο ον μου Δ ει σα κου σο ο ον μου
 Ku v οι i i ε Π Ku οι ε ε κε κρα ξα προ ος
 σε ε ει σα α α κου ου σο ον μου προσχες τη φω νη η η
 η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου Σ εν τω κε
 κρα γε ναι αι με προ ος σε ε Π ει σα κου σον μου Ku v v
 v οι i i ε Π
K^{Πα} α τεν θυν θη τω η η η προ ο ο σε εν χη η
 μου Δ ως θυ μι i α α μα α ε νω ω ω πι
Κε o o o ον σου Σ ε ε παρ σι iς των χει ρω ω ων μου
 θυ σι α ε ε ε σπε ε ε οι i νη η η Δ ει
 σα κου σον μου Ku v v οι i i ε Π
Θ^{Πα} ου Ku οι ε φυ λα κην τω στο μα τι i μου και
 θυ v οαν πε οι o χης πε οι τα χει λημουν Π
M^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
 πο νη οι i α^οτου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
 τι i αις Π

Σ Πα uv αν θωποιεσερ γα ζο με νοιςτην α νο μι ι αν

και ου μη συνδυ α α σωμε τα των ε κλεκτων αυτων π

Π Πα αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε

φα λη ην μ8 π

Ο Πα τι ε τι και η προ σεν χη μουενταιευ δο

κι αις αν των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυτων π

Α Πα κουσονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ

πι σθητα ο στα αυτων παρατον Α αδην π

Ο Πα τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλμοι

οι μου Δι ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου π

Φ Πα ν λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λωντων ερ γα ζο με νωντην α νο

μι αν
Π ε σου ουνται εν α μφι βλη στρωαν των οι α μαρτω
 λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα
 ζε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κραξα φω νη μου
 προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

E ^{Πα} κ χε ω ε νω πι ον αν του την δε η σι ιν
 μου ^Δ την θλιψιν μου ε νω πι ον αυτου α παγ γε λω ^Δ
E ^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
 συ ε εγνωστας τρι βους μου

E ^{Πα} ν ο δω ταν ^δ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
 ψαν πα γι δαμοι

K ^{Πα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε
 βλε πονκαι ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με

A ^{Πα} πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ
 ζη τω αντηνψ χη ην μου

E Πα κε ε ιρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ
 ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω αντων
P Πα ρο ο σχεσπρος την δε η σι ινμου ο τι ε τα πει
 νω θην σφοδρα
P Πα ν σαιμε εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε
 κρα ται ω θησαν υ πε ρε με
E Πα ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μον του
 ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τισου
E Πα με ν πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν
 τα ποδως μοι
E Πα Μ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
 ε ει σα κου σον της φω νη ης μου
G Πα ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την
 φω νην της δε η σε ω ως μου

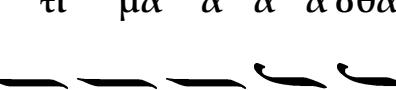
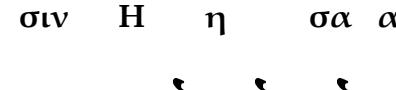
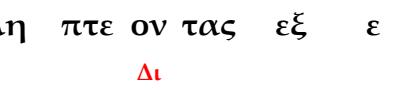
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἐγκαινίων.

Μέλος Κωνσταντίνου Ψάχου.

Στίχ. α'. Ἔὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν

E ^{Πα} γ και νι ι α τι ι μα α σθαι
ο ο μος ^{Πα} και κα λω ω ως ε ε ε ε χων
ον δε ε ε τα α νε ε ε α
αι δι εγ και νι ι ι ι αν
γαρ νη σοι οι προς Θε ε ον ^{Κε} ως φη σιν
α ι ι ι ας ^{Πα} ας τι νας υ πο λη πτε ον τας εξ ε
θνω αν ε ε εκ κλη η σι ι ι ας
με ε ε νας και πη ξιν λα αμ βα α νυ σας
ι μον τω ω Θε ε ε ε ω
πα ρον τα α εγ και αι αι αι νι ι ι ι α

πνευ μα τι κως πα νη η γν ρι
σωω ω ω μεν

Στίχ. β'. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε.

Δ
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου

Στίχ. γ. Ἀπὸ φυλακῆς προωΐας μέχρι νυκτός **Δ** ἀπὸ φυλακῆς
προωΐας **Δ** ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι ι τον Κυ

ν οι ι ι ον
πα
Ε θη πν υρ γο ο ον ι ι ι σχυ ν ν ος
την Εκ κλη σι α αν σθ χρι ι στε προ αι ω νι
ι ε ε ε λο ο ο γε ε ε θε με λι ω ω
πα σα α αγαρ α αν την ε πι πε ε τρα α αντης πι ι
στε ε ε ως δι ο α σα λε εν τος δι α
με ε νει ει Ει ει εις το ο ον αι αι αι ω ω ω
να ε χρ σα σε τον δι αν την επ ε σχα α ατων
πα α τρεπτως γε νο ο με ε ε νον α α αν θρωω ω ω
πον εν χα ρι στη ρν τε ε ες ονν α νυ
μνη 8 με ε εν σε λε ε ε ε ε γο ο ο ον
τες Σν ν ν ν ει ει υ ο προ των αι ω ω
νω ων και αι αι ε ε επ αι αι ω ω να Δ αι
ε τι Βα σι λευς η η μω ω ων δο ο ο ξα α α α
σοι

Τοῦ Ἅγίου.
Ὕχος δ. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. δ. Ὁτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Χριστὸς ἐπινεύσας σου, ταῖς εὐποιίαις Κορνήλιε, καὶ ταῖς θείαις ἐντεύξεσιν, Ἀγγελόν σοι Ἀγιον, ἀποστέλλει ὅλον, σὲ φωταγωγοῦντα· καὶ Ἀποστόλων Ἱερῶν, τὸν κορυφαῖον ἀνακαινίζοντα, δι' ὑδατος καὶ Πνεύματος, σὲ πανοικὶ ἀξιάγαστε, καὶ μυοῦντα τὰ κρείττονα, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Στίχ. ε. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Χρῖσμα περικείμενος, Ἱερωσύνης διέδραμες, τὸ σωτήριον κήρυγμα, κηρύξαι τοῖς ἔθνεσιν, ἐκριζῶν τῆς πλάνης, ἀκάνθας θεόφρον, καὶ ἐμφυτεύων ἀπλανῆ, διδασκαλίαν ψυχαῖς ἐν Πνεύματι· διό σε μακαρίζομεν, ὡς Ἱεράρχην θεόληπτον, καὶ ἀήττητον Μάρτυρα, γεγηθότες Κορνήλιε.

Στίχ. ζ. Ὁτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τρόποις σου χρηστότητος, ἀκολουθοῦντες οἱ ἄφρονες, ἀπεδείχθησαν ἔμφρονες· θανὼν δὲ καὶ φύσεως, νόμῳ κατοικήσας, μακάριον τάφον, τοῦτον πηγὴν ἀποτελεῖς, πολλῶν θαυμάτων σοφὲ Κορνήλιε, ἵώμενος τοὺς κάμνοντας, καὶ φυγαδεύων τὰ πνεύματα, πονηρίας, ἐν Πνεύματι, τῷ Ἀγίῳ θεόπνευστε.

Δόξα.

Ἴωάννου Μοναχοῦ.

Ὕχος Πα πα

Πα

 ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω Δ και

A γι ω Πνευ μα α α τι

Τ **Πα**
 ην μνη η μη ην τω ω ων ε ε εγ και αι νι

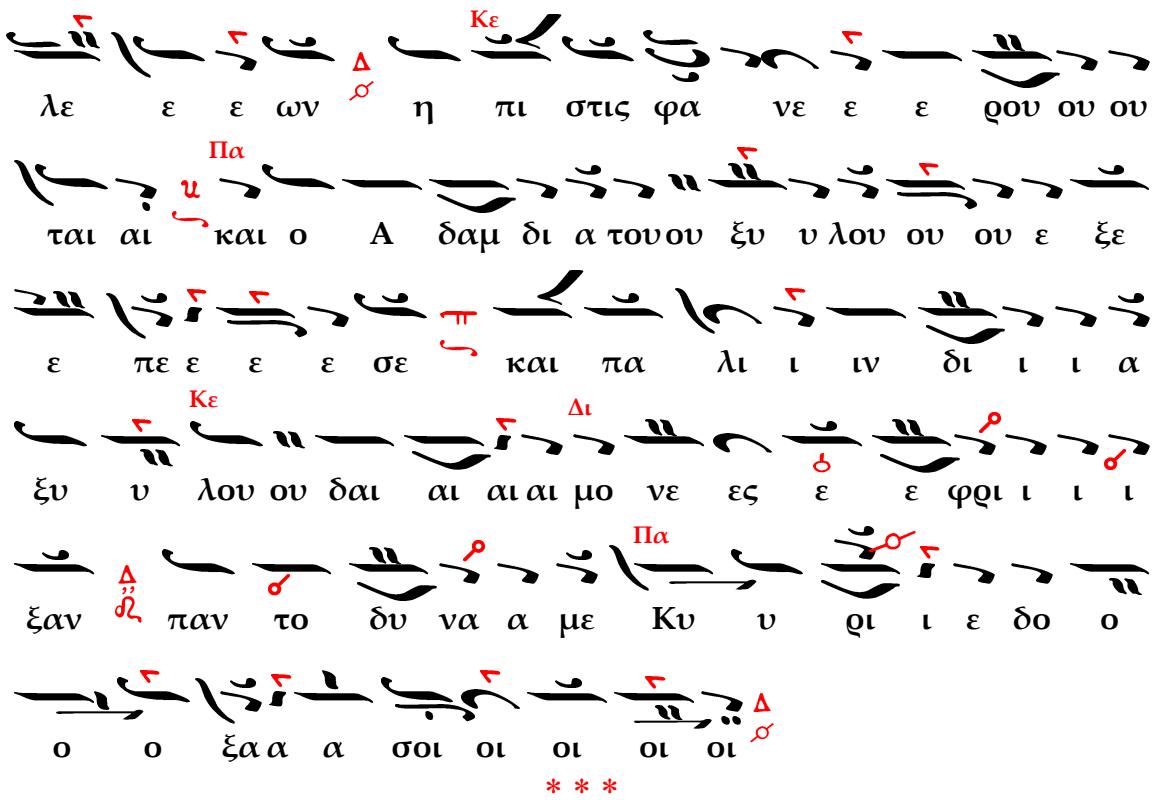
 ι ι ων Δ ε πι τε λουν τες Κυ ν ν ν οι ι ι

Ι ε ^{Πα}
 σε τον του α γι α σμου δο τη η φα α α δο
 ξα α ζο ο ο ο μεν ^{Νη}
 δε ο ο ο με ε ε
 ε νοι ^{Πα}
 α γι α α σθη ναι η η μων τα αι σθη
 τη η φι ι ι α τω ων ψυν υ υ χων ^{Πη}
 τη πρε
 σβει ει α των ε εν δο ξω ω ων α α α θλο ο φο
 ο ο φων ^{Πα}
 α γα θε πα αντο δυ ν ν να α α α
 με ^{Πη}

Καὶ νῦν. Ο αὐτός.

K ^{Πα}
 αι νυ ν ν νν και αι αι α α ει ^{Πα} και εις
 τα 8 8ς αι αι ω ω ω νας ^{Πα} των αι ω ω ω
 νων α α α μην ^{Πη}

Σ ^{Κε}
 η η με φο ον ξυ ν λον ε ε φα α α νε ε
 φω ω ω θη ^{Πα} ση η η η η με ε ε ε φον
 γε νος Ε βραι αι ω ω ων α πω ω λε ε ε ε το
Κε
 ση με ε ε φον δι α πι στω ων βα α α σι ι ^{Πα}

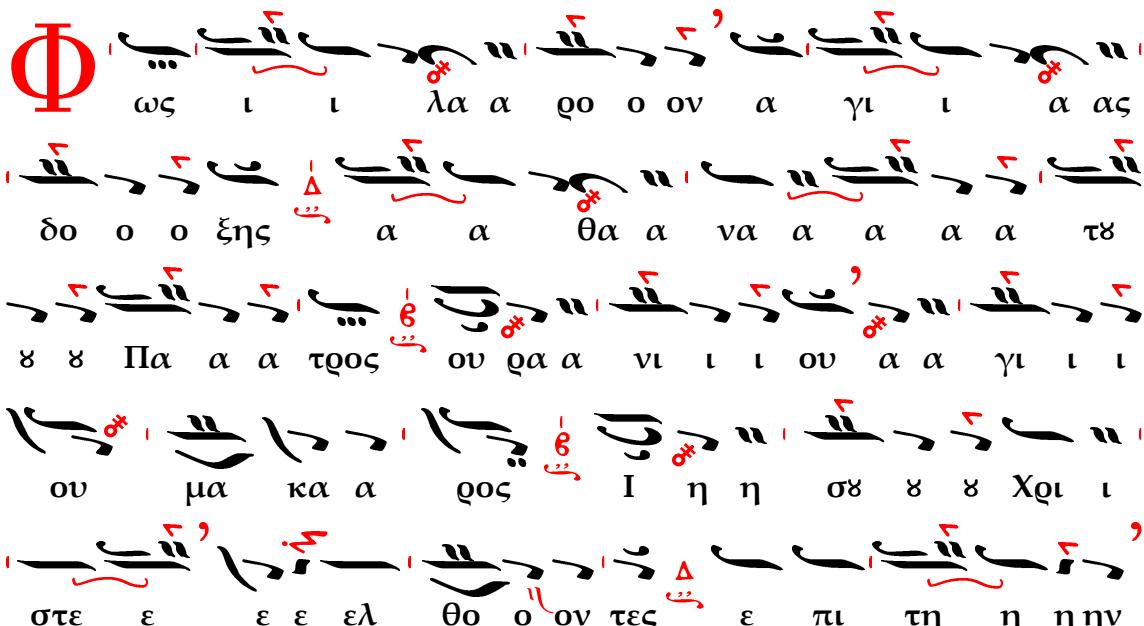

Είσοδος. Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εύχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γίε Θεοῦ, ζωὴν διδούς· * διὸ δόκος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ὕχος Δι Θ

η η λι ι ι ου δυ υ υ υ σιν θ ι
 δο ου τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ου
 υ υ μνθ 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
 ο ου και αι Α α α γι ο ου Πνε ε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ου α ξι ι ο ο ου σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις ν ν μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι αις γι νι ε ε Θε ε 8
 8 8 ζω ω η ην ο ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἄχος πᾶς Νη 2

I δη εν λο γει ει τε τον Κυ ρι ον Δ
 πα αν τες οι δη ει λοι Κυ ρι 8 Δ
 Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
 εν αν λαις οι οι κ8 8
 Θε ου ημων Δ

I δη εν λο γει ει τε τον Κυ ρι ον Δ
δ8 8 δη εν λο γει ει τε τον Κυ ρι ον Δ
πα αν τες οι δ8 8 λοι Κυ ρι 8 Δ

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια Δ
και εν λο γει τε ε τον Κυ ρι ον Δ
και εν λο γει τε ε τον Κυ ρι ον Δ

I δη εν λο γει ει τε τον Κυ ρι ον Δ
δη εν λο γει ει τε τον Κυ ρι ον Δ
πα αν τες οι δ8 8 λοι Κυ ρι 1 8 8 8 8 Δ

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ἄχος Δι θ

K ν ρι ος ει σα κ8 σε ται μ8 εν τω Δ
ν ρι ος ει σα κ8 σε ται μ8 εν τω Δ
κε ιρα γε ε ναι με προσαν τον Δ

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς Δ
δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με Δ
και Δ

ει σα κ8σοντης προσεν χη ης μ8 Δ
ει σα κ8σοντης προσεν χη ης μ8 Δ

K ν ρι ος ει σα κ8 σε ται μ8 εν τω Δ
ν ρι ος ει σα κ8 σε ται μ8 εν τω Δ
κε ιρα γε ε ναι με προσαν τον Δ

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι Δ
σύ, Κύριε Δ κα τα χ μο νας επ ελ πι δι κα τω κι
σα ας με Δ

σα ας με Δ

K ρ ν οι ος ει σα κχ σε ται αι μχ ζ εν τω
 κε ικρα γε ναι μεπρος αυ το ο ον

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.

Ὕχος Λ Πα φ

T ο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ
 πα σαςτας η με ραςτηςζω ης μ8 Π

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον Δ
μ2

χλόης Δ ε κει με κα τε σκη νω σεν Δ
μ2

T ο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ
 πα σαςτας η με ραςτηςζω ης μ8 Π

Στίχ. β'. Ἔαν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου Δ
οὐ φοβηθήσομαι κακά Δ ο τι σν υ μετ ε μ8 8 8 ει Δ
μ2

T ο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ
 πα σαςτας η με ραςτηςζω η ης μ8 8 8 Π

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Ὕχος Λ Π Κε φ

O Θε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με ν
 και εν τη δυ να μει σ8 κρινειςμε Π

Στίχ. α'. Ό Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
ε νω τι

σαι τα ρη μα τα το στο μα τος μο

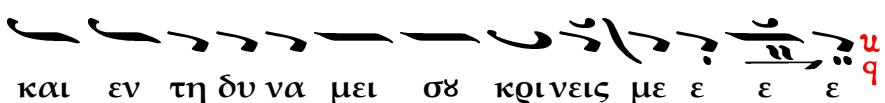
O
Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. β'. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
και ο Κυ ρι ος

αν τι λη πτω φ της ψυ χης μο

O
Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.

Ἔχος Δι θ.

H
βο η θει α α μο πα ρα Κυ ρι ι ι

8 Δ το ποι η σαν τος τον 8 ρα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἡρα τοὺς ὄφθαλμούς μου εἰς τὰ ὅρη
ο θεν η ξει

η βο η θει α μο

H
βο η θει α α μο πα ρα Κυ ρι ι ι

8 Δ το ποι η σαν τος τον 8 ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ

φυ λα ξει

τηνψυ χην σ8 ο Κυ ρι ος

H βο η θει α μ8 πα ρα Κυ ρι ι 8 τ8
ποι η σαντος τον 8 ρα νο ον και τη ην γη η

ην

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἡχος Γα φ

O Θε ος α ντι λη πτωρ μ8 ει το ε λε
 ο ος σ8 προ φθα α σει με

Στίχος α'. **E** ξε λ8 με εκ των εχ θρων μ8 ο Θε

ος και εκ των ε πα νι στα με νωνεπ ε με ε λν

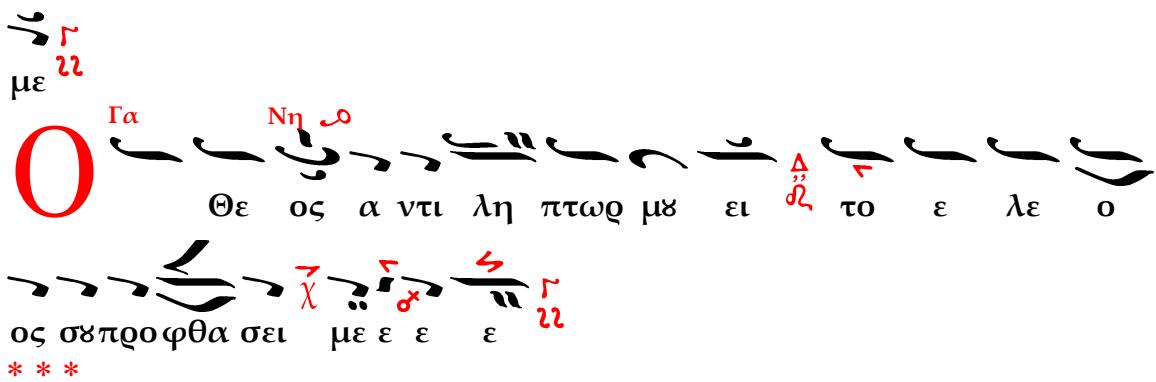
τω σαι αι με

O Θε ος α ντι λη πτωρ μ8 ει το ε λε

ο ος σ8 προ φθα α σει με

Στίχος β'. **P**υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον

Αναγνώσματα.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ. 10, 22-23, 27-31)

Ἐστη Σολομὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διαπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεός Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστι Θεὸς ὡς σὺ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ὡκοδόμησα ἐν τῷ ὄνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἵνα ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιον σου, πρὸς σὲ σήμερον, τοῦ εἴναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεῳγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ. Τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἵνα προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ἢν προσεύχωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ σὺ εἰσακούσῃ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικήσεως σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἵλεως ἔσῃ αὐτοῖς.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα

(Κέφ. 3, 19-34)

Ο Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν. ἡτοίμασε δὲ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει. Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ ἀβυσσοι ἐρήμαγησαν, νέφη δὲ ἐρήμει δρόσον. Γιέ, μὴ παραρέυῃς, τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν καὶ ἔννοιαν, ἵνα ζῇ σὴ ψυχή, καὶ χάρις ἥ περὶ τῷ τραχύλῳ, ἔσται δὲ ἵασις ταῖς σαρξὶ σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου, ἵνα πορεύῃ πεποιθώς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδούς σου, δὲ ποῦς σου οὐ μὴ προσκόπῃ. Ἐὰν γὰρ κάθη, ἀφοβίος ἔσῃ, ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις, καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὀρμᾶς ἀσεβῶν

έπερχομένας, δό γάρ Κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, μὴ ἀγρευθῆς. Μὴ ἀπόσχου εῦ ποιεῖν ἐνδεῆ, ἡνίκα ἀν ἔχῃ ἡ χείρ σου βοηθεῖν. Μὴ εἴπης, Ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, καὶ αὐτιον δώσω, δυνατοῦ σου ὅντος εῦ ποιεῖν, οὐ γάρ οἶδας τὶ τέξεται ἡ ἐπιοῦσα. Μὴ τέκταινε ἐπὶ σὸν φίλον κακά, παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί. Μὴ φιλεχθοήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, ἵνα μήτι εἰς σὲ ἐργάσητε κακόν. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὀνείδη, μηδὲ ζήλου τὰς ὁδούς αὐτῶν, ἀκάθαρτος γάρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδρεύει. Κατάρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν, ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 9, 1-11)

Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἔαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρεισε στύλους ἐπτά. Ἔσφαξε τὰ ἔαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἔαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἔαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἔαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα. Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός με, καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἴπεν. Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ύμῖν. Ἀπολίπετε ἀφροσύνην καὶ ζήσεσθε, καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει, ὁ παιδεύων κακούς, λήψεται ἔαυτῷ ἀτιμίαν, ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἔαυτόν, οἱ γάρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε, ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμήν, καὶ σοφώτερος ἔσται, γνώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ ἀγίων, σύνεσις, τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γάρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου,

έπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου,
έπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων,
ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας,
ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν
διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ
ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων
τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ
καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ
ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο ιερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γενέστερῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός’ Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἴτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ὀρθίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

‘Ο ιερεὺς ἐκφώνως·

‘Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Οἱερὸς εὐλογῶν τὸν λαόν: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Οἱερὸς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ.

Ὕχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις δὲ ζωηφόρος Σταυρός, τῆς εὔσεβείας τὸ ἀγήτητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, δὲ τῶν πιστῶν στηριγμός, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα· δι' οὗ ἐξηφάνισται ἡ φθορὰ καὶ κατήργηται, καὶ κατεπόθη τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια. Ὅπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων, Όσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, λιμὴν σωτηρίας, δὲ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ψύφιοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. (Νηγ' 5)

Χαίροις δὲ τοῦ Κυρίου Σταυρός, δι' οὗ ἐλύθη τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄντως χαρᾶς σημεῖον, δὲ καταράσσων ἐχθρούς, ἐν τῇ σῇ ὑψώσει πανσεβάσμιε· ἡμῶν ἡ βιόθεια, βασιλέων κραταίωμα, σθένος δικαίων, ιερέων εὐπρέπεια· δὲ τυπούμενος, καὶ δεινῶν ἐκλυτρούμενος· ὅραβδος ἡ τῆς δυνάμεως, ὑφ' ἣς ποιμανόμεθα· ὅπλον εἰρήνης ἐν φόβῳ, δὲ περιέπουσιν Ἀγγελοι· Χριστοῦ θεία δόξα, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ο δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (Ογ' 12)

Χαίροις δὲ τῶν τυφλῶν ὁδηγός, τῶν ἀσθενούντων ἰατρός, ἡ ἀνάστασις, ἀπάντων τῶν τεθνεώτων, δὲ ὀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς

φθορὰν πεσόντας, Σταυρὲ τίμιε· δι' οὗ διαλέλυται, ἡ φθορὰ καὶ
ἐξήνθησεν, ἡ ἀφθαρσία, καὶ βροτοὶ ἐθεώθημεν, καὶ διάβολος,
παντελῶς καταβέβληται. Σήμερον, ἀνυψούμενον, χερσὶ²
καθορῶντές σε, Ἀρχιερέων ὑψοῦμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σου,
καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, ἀρυόμενοι πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ἀνατολίου.

Ἄχος Δι Θ.

Δο ο ο ο ξα Πα α α τοι ι ι και Υι νι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Tον εγ και νι σμοντε ε λου ον ουντες του πα νι
 ε ζου να α ον τη ης σης Α α να στα α α α
 σε ε ε ε ως σε δο ξα α α α ζο με εν Κυ ν
 ν οι ι ι ι ε τον α γι α α σα α αν τα
 του ον τον και τε λει ω σα α αν τα τη αν
 το τε λει εισου χα α α οι τι και τερ πο με ε
 νον ταις εν αν τω ω ι ι ε ε ε ζου ον ουρ γου
 με ε ναις υ πο πι στων μν στι ι καις και ι ε
 ραι αι αι αις τε ε λε ε ε ταις και προ σδε χο

ο με ε ε νον εκ χει ρο ος των δου ου ου ου
 λω ω ω αν σου τας α ναι μα ακτους και α α χραν
 του ουουςθυ σι ας αν τι δι δο ον τα α τε τοις
 ορ θω ωςπρο σφε ε ε ρου σι την των α μαρ τη
 μα α των κα α α α θα α α αρ σιν και αι το
 με ε γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Kai νῦν. Ο αὐτός.

Kαι νν ν ννκαι α α ει και εις τους αι ω νας
 τωναι ω ω ωνων α α μην

H ει ει ο ος θη σα αν ρος εν γη κρυπτο ο με
 ε ε νος του Ζω ο δο ο του ο ο Στα α αυ ρος

Δι εν ου ρα νοις ε ε δει κνυ ν το βα σι λει ει
 ει ει ε εν σε ε βει ει και νι κας κα ατ ε εχ
 θρων ν πο γραμ μο ο ον δη λω ων νο ο ε ε
 ε ρως ον γε γη η θω ως πι ι στει ει ει και πο ο

θω Δ θε ο ο θεν α να δρα α μων προς θε ω
 φι ι ας υ υ υ υ υ ψω σιν Δ σπου δη η με ε
 γι ι ι στη εκ γης λα γο ο ο ο νων α α νε ε
 ε φηη η η νεν εις κο ο οσμουλν υ τρον Δ και
 σω τη φι αν τω ων ψυ χω ω ων η η η η
 μω ω ω ων Δ

**Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
 Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)**

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον **(τρίς)**.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς

όφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεύς: Ὄτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἄχος Δι-θ

Ως τον α νωστε ρε ω μα τος την εν πρε πει αν
και την κα τω συν α πε δει ξας ω ραι ο τη τα του
Α γι ου σκη νω μα τος της δο ξης σου Κυ ρι ε
κρα ται ω σον αν το εις αι ω να αι ω ω ω νος
και προσ δε ξαι η μων τας εν αν τω α παν στως προσ α
γο με νας σοι δε η η η σεις πρε σβει αις της Θε
ο το κου η παν των ζω η και α να στασις

Δόξα. Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἄχος Δι-θ

Τον ζω ο ποι ον Σταυ ρον της σης α γα θο
ο ο τη τος ον ε δω ρη σω η μιν τοις α να ξι οις
Κυ ρι ε σοι προσ α γο μεν εις πρε σβει ει αν σω ζε

τους βα σι λεις και την πο λιν σου ει ρη νευ ον τας
 δι α της Θε ο το ο ο κου μο νε φι λαν θρω
 πε ε ε

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος: Σοφία.

Ο ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ο ιερεὺς·

Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (*ἢ μονῆ*) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο ιερεὺς: Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ο ιερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἀγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ...

**Δι εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.**

Ο λαός: Ἄμην.

* * * *